Ejus querelæ de Religioſorum Mendicantium potentia in Romanis Tribunalibus. *ibidem*.

Iraſcitur ſuſpectos habentibus quinque famoſos articulos de fraude. 44. II.

Ei omnia pro lubitu clara ſunt, vel obſcura. *ibidem*.

Jeſuitas, Cardinales, Cenſores Romanos à doctrina deſpicit. 45. I.

Mendaciter aſſerit, quinque famoſis articulis omnem ſuam circa materiam 5. Propoſitionum doctrinam contineri. 54. II.

Ejus *Explicatio Apologetica*, quinque articulorum maligna profeſſio, & iis addita declaratio ſimilis, imò pejor eſt confeſſione Pelagianâ, Pontifici Zozimo oblatâ, & primò ab hoc probatâ; ſed poſt detectam fraudem reprobatâ. 55. I. & II.

Falsò aſſerit, Cardinalem Aguirre quinque articulos aptiſſimos judicaſſe ad obturanda calumniantium ora, & fovendam pacem. 57. I.

Ejus Epiſtola ad Clementem XI. articulatim expenditur. 58. & *ſeqq*.

Eam à fraude, & hypocriſi orditur. 58. II.

Ait, ſe tenuitatis ſuæ conſcium, & tantillum hominem vocat, qui nulli hominum ordini conviciando parcit, & omnes judicio ſuo ſubjicit. *ibidem*.

Contra Epiſtolam Philippi IV. Hiſp. Regis quâ Bullæ dogmaticæ ad ſui promulgationem à neceſſitate placiti curialis abſolvuntur, Senatus Belgicos concitat. 59. I.

Caroli II. mandata à Sereniſſimo Bavariæ Electore contra Janſenianos promulgata convellit. 59. I. & II.

Communi conſilio cum Arnaldo, & Erneſto, ſcribit ad Excellentiſſimum Comitem D' Avaux, ut tractatu pacis comprehendantur, præſcriptis etiam Regi Chriſtianiſſimo legibus. 59. II.

Cenſuram Sorbonicam 130. Doctorum adversùs Arnaldum latam, & plurimorum, etiam Eminentiſſimi Noaillii, ſubſcriptione firmatam, iniquiſſimam, caſſam, & irritam declarat. 59. II. & *ſeq*.

Ut alter Eliſeus, duplicis Arnaldi ſpiritûs heres, ſuſpicitur ab Abbatiſſa Portûs-Regii. 60. I.

Ab alio Jeremiæ Gallici (hoc eſt Arnaldi) Baruch appellatur. *ibidem*.

Romanos Sedis Apoſtolicæ Theologos, ſummos Fidei Quæſitores, Cardinales, & Conſultores deſpicit velut imperitos. *ibidem*.

Romanos Pontifices explodit, & impiè lacerat. 60. II. & *ſeq*.

Ejus ſchiſmaticæ *Diſſertationes*, & *Notæ in opera S. Leonis*, ipſi, quem commentatur, Sancto contumelioſæ; ut videre eſt apud Eximium Lupum. 61. I. & II.

Singulas Decreti Indicis partes inſolenter vellicat. 61. II. & *ſeq*.

In opere, cui titulus *Paſchaſii Queſnel ratio Fidei*, cenſuram Operum S. Leonis à ſe editorum, & Cenſores Romanos, ipſumque Pontificem ſacrilegè impugnat. 62. I. & II.

Idem præſtat in ſua falſi nominis *Defenſione Eccleſiæ Romanæ*, in qua mentitur, jam licitum eſſe juramentum juxta formulam Alexandri VII. retinendo ſimul univerſam Janſenii doctrinam; aliaque attexit impudentiſſima mendacia. 63. I. & II.

In Belgio Catholico ſub veſte laica, & in vicinis Provinciis diſſidia excitat. Presbyteros contra Epiſcopos, Clerum Batavicum adversùs Pontificem ſtimulat. 63. II. & *ſeq*.

Juxta illum, evidens eſt, Præpoſitos Bataviæ plus rationis habere, quàm Romanæ communionis Principes, ut examinent Decreta, quæ à Romana Curia in Hollandiam diriguntur. 64. II.

Item Proteſtantes ſunt indubiè magis idonei, ut judicent de cauſa Sebaſteni, ejuſque Paſtorum, quàm Romana Curia. *ibidem*. & *ſeq*.

Defendit Epiſcopi Alectenſis librum à Clemente IX. ignibus damnatum. 65. I.

Juxta eumdem, Sebaſtenus, & ejus Provicarii ab officio amoti, poſſunt, ac debent ad Reipublicæ Hollandicæ Præfectos recurrere, ut horum authoritate ſtabiliantur. *ibidem*.

Prætenſam injuſtitiam Pontificiorum Miniſtrorum ipſi Pontifici attribuit. 65. II.

Appellat à ſuprema authoritate ad inferioris ordinis Judices. 66. I. & II.

Judicium Tribunalis Romani contra Sebaſtenum impudenter proſcindit. 65. II. & *ſeq*.

Decretum Clementis XI. contra libellos in favorem Sebaſteni editos, abuſivum, nullum, ſceleſtum vocat, & brutum fulmen, &c. 67. I.

Archiepiſcopum Cameracenſem piæ memoriæ, Epiſcopos Lucionenſem, & Rupellenſem acerbis ſcriptionibus inſectatur. 67. II.

Nullus ipſo pejus de Epiſcopali ordine meritus eſt: plures Epiſcopos ab Eccleſiæ Capite, & Fide avellere nititur. *ibidem*.

Romanam Curiam dominandi ambitûs accuſat. 68. I.

Inter Romanos proceres ſoli Eminentiſſimo Noriſio antiquitatis Eccleſiaſticæ notitiam adſcribit; ſimul tamen & inconſtantiæ notam inurit. *ibidem*.

Poteſtatis Apoſtolicæ plenitudinem interpretatur